

ning til at forære bort og Arbejde, som han selv har haft Brug for, men som er blevet betalt af Statsbanerne. Der er først en Beskyldning for, at han i 4 Dage har ladet to Mekanikere — Mændene ere navngivne i Klagen — arbejde paa en Fødselsdagsgave til privat Anvendelse. De have været lønnede af Statsbanerne. Der er angivet 4 navngivne Vidner, der bekræfte denne Klage. Endvidere have to navngivne Mænd en hel Dag været beskæftigede med at bygge et Hønsehul for den vedkommende. Naturligvis paa Statsbanernes Regning. Han har endvidere ladet en navngiven Arbejder arbejde i 4 Dage i sin Have, der ligger paa Stationens Grund, og Lønnen har han faaet af Statsbanerne. De samme Vidner, der ere nævnte i den første Sag, ere ogsaa nævnte som Vidner i dette Tilfælde. Det angives endvidere, at ved en Prøve af Lysanlæggets Ledninger, der blev foretaget af Ingeniør-assistent Rasch, lod den vedkommende Værkmester Hovedledningen for Glødebelysningen klippe af udenfor Lysstationen, fordi der var en stærk Overgang til Jorden paa denne Ledning. Han lod denne Ingeniørassistent staa og prøve Ledningen fra Afbryderen og til udenfor Muren, og det var ganske naturligt, at der saa ikke viste sig at være noget Tab, da der ikke var nogen Isolationsfejl paa dette Stykke, og Værkmesteren blev berømmet og rost af vedkommende Assistent for, at det var saa godt. Men da Ledningen var klippet over udenfor, kunde der jo ikke godt være nogen Overgang til Jorden derfra. Det er det fjerde Punkt, der særlig er nævnt, og for hvilket der er opgivet Vidner, der ere i Stand til at dokumentere Rigtigheden heraf. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne Navnene.

Klagen er, som sagt, til Slut tilsendt Generaldirektionen, og der har været afholdt Forhør, som jeg nævnte. Følgelig vil det være ret let for Ministeren at faa Rede paa, hvorledes Sagen ligger, hvis han ikke har det i Forvejen. Hvis noget saadant fandt Sted i en privat Virksomhed, vilde man sikkert betegne det ved Udtrykket Bedrageri. Der er ingen privat Virksomhed, der vilde finde sig i noget saadant, og jeg gaar selvfølgelig ogsaa ud fra, at Statsbaneledelsen heller ikke vil. Jeg har draget Sagen frem her, fordi jeg ikke havde Sikkerhed for, at den paa anden Maade kom frem til Ministerens Kundskab.

Foruden de Punkter, jeg her har nævnt af denne Klage, er der mange andre, nogle af samme Beskaffenhed. De

angaa mere eller mindre Indgreb paa Statsbanernes Omraade. Jeg ved ikke, om man kan betegne det som Bedrageri, men i alt Fald har man ved Statsbanernes Personale ladet udføre Arbejde for sig selv. Der er flere Punkter af samme Beskaffenhed i Klagen, ikke saa ganske faa.

Men ved Siden deraf er der de Punkter, som angaa vedkommendes Optræden overfor Arbejderne. Det nævnes i Klagen, at han bruger saa venskabelige Tiltaleformer som „Idiot“, „Kraftidiot“, „Svin“, „Kvæghoved“, „Automat“, „lavpandet Individ“, „Bomuldsdyr“ o. s. v. Jeg ved ikke, om jeg maa kalde det brutalt, men maa jeg ikke det, henholder jeg mig til Ordene, som de staa i Klagen, og lader enhver betegne dem, som han finder det passende. Jeg har nævnt, at Klagen har passeret alle Instanser. Den afgik forrige Aar, efter at der den 15. Juni først var klaget til Værkmesteren, den 20. Juni til Maskinbestyreren ved Lysstationen, og den 12. September indsendtes Afskrift deraf til Generaldirektionen. Saa blev der af Auditøren holdt Forhør den 17. September og igen den 3. Oktober over en enkelt Arbejder. Men dermed synes Sagen at være falden hen, og man har det Indtryk, at Værkmesteren siden da overfor dem, der ere nævnte som Vidner og i det hele have haft med Klagen at gøre, har søgt at tage Repræsalier ved Forflyttelser. Det er ogsaa nævnt i senere Skrivelser til Generaldirektionen, at af dem, der kunde være Vidner, er der efterhaanden forflyttet enkelte, deraf nogle til Stillinger med en betydelig mindre Løn end den, de havde ved Lysstationen. Om der i de allersidste Dage er sket noget i Sagen, har jeg ikke Oplysning om, men jeg tillader mig at spørge den højtærede Minister, om han kender noget til den, og om der ikke formentlig omkring ved Statsbanerne er mere af den Slags Ting, som det kunde være ønskeligt at komme til Bunds i, og endelig, om han tror, at der kan opnaas en fuldstændig Oprydning i saadanne Forhold og Fjernelse af, hvad der hænger sammen dermed, uden at der skabes en nøjere Forbindelse mellem Ministeren og Underklasserne, hvorved det bliver muligt for Ministeren bedre at faa det frem, som man ved Besked om nede blandt Arbejderne, men som det er vanskeligt for Ministeren at faa Besked om i sin daglige Omgangskreds, der bestaar af de højere Embedsmænd, og hvor man derfor selvfølgelig ikke giver Ministeren Besked om Tingene, sete med Underklassernes Øjne.